

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2045

гр. София, 14.03.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 14.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **11965** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на В. П. Й. – лишен от свобода, изтърпяващ наказание в Затвора – С. срещу Заповед № 413/11.10.2018 г. на началника на затвора, с която е спрян от работа, поради констатирано нарушение на трудовите задължения.

Съдът, след като разгледа жалбата и представената от ответника преписка намира следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед на Началника на затвора № 107/19.11.2015 г. л. св. Й. е назначен на работа като работник в цех „Механичен“. За „неспазване на реда и дисциплината в помещенията или работното място“, „неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в ЗИНЗС“ и „опит за внасяне на оръжие, наркотични вещества или други вещи, които могат да послужат за бягство или нападение“ лишеният от свобода е наказан за извършените дисциплинарни нарушения и е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“ със заповед № 385/14.09.18 г. За същите нарушения със заповед № 413 от 11.10.18 г. на Началника на затвора С. л. св. Й. е освободен от работа в цех „Механичен“.

Съдът счита, че така подадената жалба е недопустима и следва да се остави без разглеждане поради следното:

Работата, полагана от лишените от свобода по реда и при условията на ЗИНСС няма договорен характер и не се полага по силата на трудови правоотношения по смисъла на Кодекса на труда, нито на служебни правоотношения по смисъла на Закона за държавния служител. Предоставянето на работа в местата за лишаване от свобода е правна възможност, а не задължение, поради което в закона не е предвиден ред за оспорване при спиране на лишения от свобода от работа.

В чл. 77, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС правото на труд е регламентирано като право на лишените от свобода да получат подходяща работа, което по възможност се

удовлетворява. Това право на изтърпяващото наказание не е свързано с безусловно задължение на длъжностните лица да осигурят правото на труд. Законът не вменява на административния орган абсолютно и неотменимо задължение да осигури или да възложи работа на лишения от свобода. Възможността за преценка на административния орган може да е продиктувана от обективна невъзможност или от субективна преценка, на каквато законът му дава право. Чл.172, ал.2 от ЗИНЗС определя, че възлагането на съответната работа, която трябва да изпълнява всеки лишен от свобода се определя от администрацията, съобразно съществуващите възможности, като се вземат предвид възрастта, полът, здравословното състояние и работоспособността на лицата, изискванията на сигурността, професионалната квалификация и предпочитанията им. Чл.164 от Правилника за прилагане на ЗИНЗС допълва, че важно значение за назначаването на един лишен от свобода на работа има и оценката на риска и изискванията на режима и охраната. Следователно, както назначаването, така и прекратяването на трудовата дейност на лишения от свобода е правомощие на началника на затвора, който действа в условията на оперативна самостоятелност, по целесъобразност. Съгласно чл. 145, ал.1 административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, но не и по отношение на тяхната целесъобразност.

Видно от жалбата на В. Й., същият развива съображения за отмяна на заповед № 413/11.10.2018 г. на началника на затвора, които са изцяло свързани с оперативната самостоятелност на издалия я орган и са по целесъобразност – лишеният от свобода и неговия процесуален представител се позовават на отмяната на заповед № 385/14.09.18 г. на началника на Затвора-С.. В конкретния случай е преследвана целта да се пресече възможността осъденият да продължава да неспазва реда и дисциплината в помещенията или работното място и да не прави опит за внасяне на оръжие, наркотични вещества или други вещи, които могат да послужат за бягство или нападение.

Поради горното, на основание чл.159, т.1 от АПК, АССГ, трето отделение, 71 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на В. П. Й. – лишен от свобода, изтърпяващ наказание в Затвора – С. срещу Заповед №413/11.10.2018 г. на началника на затвора, с която е спрян от работа, поради констатирането на дисциплинарни нарушения.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Определението подлежи на обжалване в 7 дневен срок пред ВАС.

Съдия – докладчик: